

ber, der bestaaer i, at Danmark skal sørge for, at intet Skib, der befinder sig i visse mistænkelige Omstændigheder, meddeles Sundheds-pas, uden at de sædvanlige Sikkerhedsforanstaltninger fra dansk Side ere overholdte. Nu er Danmark kommen til det Resultat, at man, med Hensyn til danske Havne, ikke behøver Quarantaine-foranstaltninger mod den gule Feber; var man kommen til samme Resultat med Hensyn til alle de østersøiske Havne, saa vilde § 1, istedetfor kun at angaae Danmark, være kommen til at omfatte alle disse Havne, og § 3 i Lovforslaget vilde være bleven aldeles udeladt; men Hensynet til, at endnu ikke alle de fremmede Stater, til hvilke man troede at burde tage Hensyn ved denne Leilighed, ere gaaede ind paa denne Anstuelse, at undlade at bryde sig om den gule Feber, har foranlediget Lovforslagets § 3, og at § 1 maa indskrænke sig til danske Havne. Nu foreskommer det mig at være temmelig meget at fordrø, at man, fordi Foranstaltningen ikke nu i sin Fuldstændighed kan gjenføres med Hensyn til den gule Feber, derfor endog skulde undlade at gjenføre den for den Deel, som er af overveiende Bigtighed, nemlig Riget selv, naar det i diplomatisk Henseende, som det af Udenrigsministeriet er oplyst, er gjorligt at forene begge Hensyn, nemlig paa den ene Side Hensynet til Danmarks egen Handel, som lider ikke saa lidt af disse Quarantaine-foranstaltninger imod gul Feber, og paa den anden Side Hensynet til, at vedkommende fremmede Stater endnu ikke alle have taget en endelig Beslutning. Det er jo en Selvsfølge, at, maatte denne endelige Beslutning senere indløbe, saa behøves der ikke noget nyt Lovforslag; thi saa vilde man simpelthen, ifølge Lovforslagets § 3, saaledes som den her foresligger, kunne undlade at iagttage de Forskrifter til Overholdelsen af Quarantainen for Skibe, bestemte til fremmede Havne, som man ellers, indtil dette Samtykke er indløbet, maa verblive at iagttage. — Naar den samme ærede Landsthingsmand har meent, at man ikke udelukkende kunde bygge paa Sundheds-Collegiets Erklæring, da der jo er andre Læger, som kunde være af en anden Mening, og navnlig Læger, som kjente Choleraen

noiere, saa maa jeg tillade mig at bemærke, at det dog er ganske mærkværdigt, at i denne Sag, som nu har været offentligt paa Bane og under Discussion siden October Måanedes Begyndelse f. A., ikke en eneste navngiven Læge, saavidt mig bekjendt, har meldt sig med nogen Indsigelse imod det Resultat, som Sundheds-Collegiet er kommet til.

Dahl: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig med Hensyn til en Uttring, som saaldt fra den ærede Landsthingsmand fra Helsingør (Ulrik). Det er ganske rigtigt, at jeg har tilstillet det ærede Udvalg det af ham omhandlede Inferat i „den Berlingske Tidende“. Jeg havde modtaget det, for at skulle tilstille Udvalget det fra Forfatteren, som er Læge, og jeg har efter hans Begjæring tilføiet, at Artiklen var skreven af en Læge efter forudgaaet Conference med nogle Districtslæger og nogle praktiserende Læger. Jeg anseer mig ikke berettiget til at meddele videre, end jeg allerede har meddeelt, men, skulde jeg senere faae en større Bemyndigelse, skal jeg ikke undlade at meddele Udvalget den.

Ulrik: Uagtet jeg naturligviis ikke er kaldet til at føre Ordet for de svenske Quarantaine-foranstaltninger, maa jeg dog i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelse derom bemærke, at disse Foranstaltninger jo ere en Følge af den i Sverrig bestaaende Lovgivning, der ikke kan forandres uden efter Overenskomst mellem Regjeringen og Legislaturen, og de Conflictter, der underveien ere opstaaede mellem den svenske og den danske Quarantainelovgivning, hidrøre fra Forskjelligheder i denne Lovgivning for begge Parter vedkommende, og navnlig, hvad Cholera angaaer, fra den Forskjel, at den svenske Lovgivning foreskriver 10 Dages Observations-Quarantaine for Skibe, der komme fra smittede Steder, og 7 Dages Observations-Quarantaine for Skibe, der komme fra mistænkte Steder, hvorimod den danske Lovgivning ikke kjender til choleramistænkte Steder, men foreskriver 5 Dages Quarantaine for Skibe, der komme fra smittede Steder. Saaavidt den ærede Ordfører har berørt Consulatgebyrterne paa en Maade, som om de kunde have Noget at betyde i denne Sag, da skylder jeg Sandheden at erklære, at den svenske Ge-